

Na čajanki z Društvom medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske

Popoldan se je počasi prevešal v večer, dan je podajal roko mraku, ko smo se članice Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske zbrale na Bledu v Hotelu Astoria februarskega poznega popoldneva. Toplota prostora, diskretna svetloba v soju namiznih sveč, v zraku pa prijeten vonj mešanice eteričnih olj in svežega čaja. Nič ni bolj prijetnega, kot družiti se v takšnem ambientu po napornem delovnem dnevu. Čajanka Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Gorenjske je kot nalašč za željne pomiritve, sprostitve, spoznavanja zanimivih ljudi in klepeta s kolegicami in znanimi Slovenci ob skodelici prijetno dišečega in okusnega čaja. Je kot naročena za preživljanje dolgih pustih zimskih večerov.

Vse to smo občutile udeleženske čajanke, ki smo se zbrale okrog voditeljice čajanke gospe **Alenke Bole Vrabc** - prevajalke, dramske igralk, režiserke in dobitnice številnih priznanj in nagrad za svoje kulturno umetniško delo.

Alenka Bole Vrabc je predstavila gostjo večera gospo **Ifigenijo Zagoričnik Simonović**, profesorico slavistike in primerjalne književnosti, slovensko pisateljico, esejistko, samostojno kulturno delavko, lončarko, umetnico, prevajalko in prostovoljko. V igrivem dialogu med voditeljico čajanke in gostjo smo udeleženci spoznali življenje in delo vsestransko nadarjene, polne energije in velike dobrotnice Ifigenije Zagoričnik Simonović. Prva dela je objavila že v svojih najzgodnejših letih v revijah Pionir in Kurirček, kasneje pa tudi v drugih revijah in lokalnih glasilih. Nekaj pesmi je bilo prevedenih in so izšle v tujini. Piše prozo in poezijo za odrasle in otroke. Je avtorica petih pesniških zbirk za odrasle in pesniške zbirke za otroke, zbrala in uredila je zbirko (sedem knjig) Pesmi iz zapora ter zbirko Pesmi s »prostosti« slovenskega pisatelja Vitomila Zupana. Piše članke in eseje, prevaja iz angleščine, z lončarskimi izdelki je sodelovala na umetniških razstavah keramičnih izdelkov, imenitne pa so tudi njene slike in unikatne poslikave predmetov – pohištva. Nekaj slik

je darovala negovalnemu oddelku Bolnišnice Golnik - KOPA. Z unikatno poslikavo je za omenjeni oddelek poslikala tudi stole, občasno pa se na tem oddelku pojavlja tudi kot prostovoljka, ki vodi delavnice z glino za bolnike in se z njimi pogovarja, tudi neozdravljivo bolnimi.

Na čajanki nam je ob branju pesmi razkrila svoje življenje, ki ni bilo lahko, a ga Ifigenija premaguje z neizmernim optimizmom, voljo, z neizmerno veliko energije, svoje stiske in razpoloženje pa izraža tudi skozi svoja umetniška dela.

Ob koncu našega srečanja ob čaju je Ifigenija Zagoričnik Simonovič predstavila še eno gostjo večera – pionirko paliativne oskrbe pri nas in specialistko paliativne medicine gospo **Urško Lunder**, dr. medicine ter njeno knjigo *Odprto srce*, v kateri avtorica opisuje svoje izkušnje ter spoznanja ob umiranju in smrti. V knjigi skozi resnične zgodbe ljudi razkriva najbolj intimna doživetja ob koncu življenjskih poti. »Knjiga *Odprto srce* bi morala najti svoje mesto v vsakem domu« je poudarila Ifigenija Zagoričnik Simonovič. Smrt je še vedno tabu tema. Premalo smo seznanjeni s tem kaj storiti, ko se moramo soočiti z njo. Urška Lunder nas v svoji knjigi seznanja z njenimi številnimi razsežnostmi.

Srečanje smo zaključili ob prijetnem klepetu z našimi gostjami in ob skodelici omamno dišečega čaja. Obljubili smo si, da se še srečamo, nekega zimskega večera.

Judita Slak